

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
118 0 П 000526 09 Рев
Бања Лука, 22.9.2010. године

Врховни суд Републике Српске увијећу састављеном од судија, Јанка Нинића као предсједника вијећа, Петра Бајића и Златка Куленовића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиље М. Р. из Б. – Н. Т., против тужених МИ Л. а.д. Г., ПИ П. а.д. Г., које заступа С. П., адвокат из Б. Л., С. рођ. С. В. из Г., коју заступа С. Н. адвокат из Г. и М. Ј. из Г., коју заступа М. Г., адвокат из Г., ради поништења одлуке о расподјели станова и додјели станова на коришћење, одлучујући о ревизији тужиље против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Ж-08-000 329 од 26.11.2008. године, на сједници одржаној 22.9.2010. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија се усваја, укида се пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Ж-08-000 329 од 26.11.2008. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

О б раз л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Градишици број 072-0-П-06-000 598 од 21.12.2007. године одбијен је тужбени захтјев тужиље М. Р. из Б. код Н. Т., којим је тражила поништење одлуке број 5/5-2000 од 29.2.2009. године о усвајању листе приоритета за расподјелу станова за 1990. годину те да се слиједом тога поништи приједлог приоритета за додјелу станова за 1990. годину од 24.01.2000. године и да су тужене МП Л. а.д. са МИ Л. обе из Г. (у даљем тексту: првотужена), ПИ П. а.д. Г. (у даљем тексту: друготужена), С. рођ. С. В. из Г. (у даљем тексту: трећетужена) и М. Ј. из Г. (у даљем тексту: четвртотужена) то дужне признасти и трпјети, те да се наложи првотуженој и друготуженој да утврде листу приоритета и изврше расподјелу станова за 1990. годину (став 1.). Тужиља је обавезана да накнади трошкове спора: друготуженој износ од 500,00 КМ, трећетуженој 840,00 КМ и четвртотуженој 500,00 КМ, све са законском затезном каматом почев од 21.12.2007. године до исплате, све у року од 30 дана по правоснажности пресуде под пријетњом извршења (став 2.). Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Ж-08-000 329 од 26.11.2008. године жалба тужиља је одбијена и првостепена пресуда је потврђена.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Ж-08-000 329 од 26.11.2008. године жалба тужиље је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Тужиља је изјавила ревизију против другостепене пресуде због повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права с приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Одговори на ревизију нису поднесени.

Тужиља у тужби захтјевом тражи, да се пониште одлуке предника прво и друготужене МП Л. Г., број П/5-2000 од 29.2.2000. године о усвајању листе приоритета за расподјелу станова за 1990. годину, те слиједом тога поништи приједлог приоритета за додјелу станова за 1990. годину од 24.01.2000. године и да се пониште одлуке предника прво и друготужене о додјели трећетуженој на кориштење једнособног стана у Г., ул...., површине 45 м² и о додјели четвртотуженој на коришћење гарсоњере у Г. зграда Г-8, ламела IV, стан број, површине 23,90 м².

Првостепени суд, налазећи да тужиља није доказала да је незаконитим поступањем предника прво и друготужене оштећена у овом поступку, позивом на одредбе члана 123. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 58/03 до 49/09, у даљем тексту: ЗПП) и члана 103. Закона о облигационом односима, одбио је тужбени захтјев.

Другостепени суд је одлучујући о жалби тужиље усвојио је чињенична утврђења и правно схватање првостепеног суда о неоснованости тужбеног захтјева тужиље, налазећи „да у оваквој врсти судског поступка предмет судске заштите може бити само коначна одлука о додјели стана. Под коначном одлуком у спору поводом расподјеле станова сматра се само она одлука којом је стан дат на коришћење одређеном лицу. Ранг-листа, односно листа приоритета као и приједлог приоритета за додјелу станова за 1990. годину немају карактер коначних одлука о додјели стана, па не могу ни бити предмет радног спора у коме се тражи заштита по основу расподјеле станова, без обзира што је законито утврђење реда првенства битна претпоставка за законитост одлуке о додјели стана. Питање законитости листе приоритета рјешава се као претходно питање у спору чији је предмет само законитост одлуке о додјели станова. Из стања првостепеног списка и утврђења првостепеног суда произилази да је спорни стан дат трећетуженој на коришћење, која је закључила уговор о откупу стана на коме је стекла право својине. Овај уговор о откупу је предмет побијања у поступку код првостепеног суда у предмету П-152/03 у којем је донесена пресуда 09.12.2003. године којом је утврђено да је ништав уговор о откупу стана кога је закључила трећетужена са МИ Л. а.д. из Г., а која пресуда је потврђена пресудом Окружног суда у Бањој Луци број Гж-1305/04 од 27.11.2006. године“. Стога је другостепени суд одбио жалбу тужиље и потврдио првостепену пресуду из разлога што није допуштена судска заштита против листе приоритета за додјелу стана на коришћење.

Одлука другостепеног суда није правилна.

Правилно је схватање другостепеног суда да је судска заштита у спору поводом расподјеле станова могућа само након доношења коначне одлуке о додјели стана на коришћење одређеном лицу, а да ранг-лист, односно листа приоритета за додјелу станова, немају карактер одлуке о додјели стана, па да не могу ни бити предмет радног спора у коме се тражи заштита по основу расподјеле стана без обзира што законито утврђење реда првенства је битна претпоставка за законитост одлуке о додјели стана на коришћење одређеном лицу.

Поступајући у овом спору по рјешењу првостепеног суда од 28.6.2007. године којим је од тужиље тражена исправка и допуна тужбе у правцу да у петиту тужбе наведе „да се поништавају I и II одлука правног предника прво и друготужене и да се на основу II одлуке предника прво и друготужене поништи одлука којом је трећетуженој С. рођ. С. В. додјељен на коришћење једнособан стан број 74/V, површине 45 м² у Г., ул....., а четвртотуженој М. Ј. додјељена на коришћење гарсоњера у Г. у згради...., стан број...., површине 23,90 м²“, тужиља је у поднеску од 9.7.2007. године извршила исправке и допуне тужбе у наведеном правцу како је то тражио првостепени суд, на који начин су се испуниле претпоставке за судску заштиту у спору поводом наведене расподјеле станова на коришћење.

Тужиља је и у жалби против првостепене пресуде, а сада и у ревизiji против побијане пресуде, поред осталог, указивала да је захтјевом тражила поред поништења наведених одлука предника прво и друготужене о приоритетној листи за 1990. године и поништење одлука предника прво и друготужене којим је додјељено на коришћење трећетуженој наведени једнособан стан а четвртотуженој додјељена на кориштење гарсоњера.

Другостепени суд се у побијаној пресуди о овим жалбеним наводима није изјаснио, погрешно сматрајући да је тужиља захтјевом само тражила поништење одлуке предника прво и друготужене о листи приоритета за додјелу станова за 1990. годину, а не и поништење одлука прво и друготужене којима су треће и четвртотуженој додјељени на коришћење наведени једнособан стан и наведена гарсоњера, на који начин је другостепени суд у доношењу побијане пресуде учинио повреде одредаба парничног поступка из члана 209. у вези с чланом 2. ст. 1. ЗПП - није одлучио у границама захтјева који су стављени у поступку.

Зато је ревизију тужиље, у којој се указује на наведене повреде одредаба парничног поступка, ваљало усвојити и примјеном одредби чл. 249. ст. 1. у вези с чл. 2. ст.1. ЗПП, укинути побијану другостепену пресуду и предмет вратити том суду на поновно суђење, који ће у наставку поступка отклонити недостатке на које се указује у овом рјешењу и након тога донијети закониту одлуку.

Предсједник вијећа
Јанко Нинић